

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením
Ostrava, příspěvkové organizace, ročník V., číslo 1, březen 2012

V SHAKESPEAROVĚ KAVÁRNĚ „NAOSTRO“

Skvělá příležitost, které naši klienti dovedou využít..

Pracovní nadšení našeho klienta Martina Procházky přišly do ShakespearOvy kavárny podpořit i Mgr. Šárka Matyášková, vedoucí Domova na Liščině a vedoucí sociální práce a péče Milada Tomešová. Jak je vidět na spokojených tvářích, Martinova premiéra dopadla doslova „na jedničku“.

„Horký“ start našich klientů v ShakespearOvě kavárně v multikulturním centru Cooltour v Ostravě na Černé louce se uskutečnil v pondělí 9. ledna v 16.30 hod. Této mimořádné chvíle se zúčastnili i jejich kamarádi z jednotlivých zařízení, především z Domova na

Liščině a z Domova Barevný svět, ale také hosté „zvenčí“, dokonce i z ostravského Magistrátu a za přítomnosti České televize, která natočila dokument a rozhovory s našimi klienty, pro něž to byla vlastně dvojí velká premiéra.

Jako první prošli tímto „křestem ohněm“ Jiří Červeňák s Martinem Procházkou z Domova na Liščině. Začátek byl na jedničku a podle informací personálu kavárny, stejně skvěle si vedou také ostatní klienti, kteří se s nimi střídají: Jirka Šimíček, Mario Rafael a Kamil Mitáš. Kluci jsou tak šikovní, že dokonce nepotřebují ani čísla jednotlivých položek v nabídce kavárny, ale pamatují si objednávky podle jejich názvu. Chcete cappuccino, irskou

nebo alžírskou kávu? Žádný problém... Zaměstnanci kavárny si své pomocníky chválí, stejně jako běžní návštěvníci, kteří si už také zvykli, že kavárenské pondělky patří nejen klientům Čtyřlístku, ale také filmům s mentálně postiženými (ne)herci. Od počátku roku se mohou hosté kavárny seznamovat s tím nejlepším co natočili amatérští i profesionální filmaři pro jednotlivé ročníky Mezinárodního festivalu Mental Power Prague Film Festival, a to včetně tří filmových snímků z produkce ostravského Čtyřlístku. Celkem dobrý nápad i dobrý start, co říkáte?

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

KAŽDÝ MŮŽE BÝT (FILMOVOU) HVĚZDOU!

Jak jsme natáčeli „Voňavou pochoutku“

Od prosince loňského roku jsme se u nás ve Čtyřlístku stali nejen svědky, ale mnohdy dokonce přímými aktéry významné události: příprav a natáčení filmu „Voňavá pochoutka“, který bude mít svou „světovou“ premiéru v červnu letošního roku na mezinárodním festivalu Mental Power Prague Film Festival – festivalu hraných filmů, v nichž účinkují (ne)herci s mentálním postižením.

S nápadem, aby takový film vůbec vznikl, přišla paní Ivana Martáková z občanského sdružení Kulturní Ostrava, která je nejen autorkou celého projektu, ale zároveň i jeho producentkou. Námět dramaturga činohry Národního divadla moravskoslezského, Marka Pivovara, pak zpracoval a rozvedl podle potřeb filmu šéf a zároveň režisér činohry NDM, Pavel Šimák, takže nakonec z toho vznikla podle jeho slov „*jakási groteska, která bude mít přibližně deset až patnáct minut a měla by působit spíše vizuálně, i když mluvit se v ní bude samozřejmě také.*“

Pod jeho vedením se u nás ve Čtyřlístku a v multikulturním centru Cooltour na Černé louce odehrály tři castingy k filmu, během nichž si režisér spolu s kameramanem Petrem Kožušníkem vybírali hlavní aktéry filmu, a to jak do ženských, tak do mužských rolí, ale i další vhodné typy pro vedlejší filmové role. Ve čtvrtek

2. února se všichni společně sešli nejen kvůli dalšímu castingu, ale také proto, aby se dověděli, jak a hlavně kdy a kde bude natáčení filmu probíhat. Všichni se na tento nový zážitek a zajímavou zkušenost moc těšili.

Nejen pana režiséra překvapilo, kolik hereckých talentů u nás ve Čtyřlístku máme. Nakonec se ukázalo, že svou filmovou roli může dostat téměř každý, kdo se filmových castingů zúčastnil. Je to více než dvacítko „herců“ z Domova Barevný svět i z Domova na Liščině. A proč se vůbec Pavel Šimák do takového zdánlivě „nejistého“ projektu pustil, když navíc má mnoho pracovních povinností nejen ve svém divadle, ale i jako televizní režisér, který v současné době spolupracuje s brněnskou televizí na výchovném cyklu pro děti nazvaném Záhady Toma Wizarada. Zeptali jsme se ho na to krátce před začátkem natáčení Voňavé pochoutky a Pavel Šimák odpověděl těmito slovy:

„Pro mě má velký význam seznámení s prostředím i se světem lidí s postižením. Vytvořit film, v němž tito lidé hrají, je zároveň odměnou, protože bych jim chtěl dát něco z toho, co umím. Každé setkání se zdravotně postiženými lidmi je pro mě velmi posilující, nabíjí člověka velkou pozitivní energií. Ano, práce s nimi bude těžší než cokoli jiného, bude to velké dobrodružství, hlavně při natáčení na place, ale určitě se vyplatí. Přesvědčily mě o tom už castingy před natáčením, kdy jsem zažíval některé okouzující momenty při bezprostředních setkáních s klienty Čtyřlístku, kteří se ucházeli o některou z rolí a zároveň projevovali obrovský zájem o dění, ale i prostředí, jež bylo s castingem spojeno.

Překvapila mě na jedné straně škála jejich zdravotního postižení, a na druhé straně s tím spojené možnosti sebevyjádření. Proto vím, že natáčení bude vyžadovat hodně soustředění. Lidé ve Čtyřlístku většinou žijí svým způsobem velmi pozitivním životem a jejich emoce třeba vůbec nemusejí odpovídat základnímu požadavku režiséra: třeba tomu, kdo ve filmu bude 'ten zlej'... Je to úplně jiná kategorie vnímání, než jakou máme my, 'zdraví'. Žijí okamžikem, který se právě odehrává, zatímco my stále spekulujeme o tom, co bude. Na druhé straně, jejich přímočarost a originalita, jejich neohraničený vesmír – to vše je pro mě neuvěřitelné a fascinující. Nevědomky nás dokáží odměňovat, dávat najevo svou radost a vracet nám to, co 'dáváme'."

Zdálo se, že poslední záchvěvy paní Zimy dosáhly svého vrcholu právě ve dnech, kdy režisér Pavel Šimák a kameraman Petr Kožušník natáčeli (nejen) s našimi klienty film „Voňavá pochoutka“. Byl to jeden z nejchladnějších únorových týdnů. Přestože protivný mráz lezl do bot, za nehty i za límec a z nebe se hustě snášely sněhové vločky, všichni bez výjimky se každý den opravdu moc těšili na další natáčení. Bez reptání, každé ráno brzy vstávali, aby podstoupili oblékání do filmových kostýmů,

podvolili se rukám filmové maskérky a pak disciplinovaně čekali na naši fialovou „lentilku“, která je střídavě vozila „na plac“ do železničního depa v Bohumíně, do tramvajového depa v Martinově, na ostravské hlavní nádraží, do hotelu Jan Mária na Hranečnicku, do „volné krajiny“ v Rychvaldu a nebo do historických částí Vítkovic, kde se odehrávaly jednotlivé části filmového děje. A všichni tak trošku záviděli Jirkovi Muchovi z Domova na Liščině a Monice Dírové z Domova Barevný svět, kteří dostali hlavní herecké role Emila a Jitky a tím pádem mohli být před kamerou skoro každý den... Někteří by klidně vyměnili filmovou roli jenom za to, aby mohli denně sledovat všechny ty tajemné a zvláštní věci spojené s filmovým natáčením, ale i s procesem, jenž následuje, k němuž se pojí slova jako „střih“ nebo „ozvučení“ a z něhož nakonec vznikne hotové filmové dílo. Nezbyvá však, než se ozbrojit trpělivostí a čekat na ten velký DEN, kdy bude všechno hotovo a my se půjdeme podívat, co z toho všeho vzešlo...!

BOHDANA RYWIKOVÁ

Fotografie z filmových castingů a z natáčení: **autorka a LENKA ČERNIKOVSKÁ**

Představujeme REŽISÉRA PAVLA ŠIMÁKA

Narodil se 25. listopadu 1972 v Sokolově. K divadlu ho přivedl režisér a zakladatel legendárního Kladivadla Pavel Fiala. Věnoval se zpočátku herectví a pohybovému divadlu, vystudoval pražskou konzervatoř (jeho pedagogové byli například L. Mrkvíčka, K. Jerneková nebo V. Bublíková). Už na konzervatoři napsal a režíroval jedno z absolventských představení. Po několikaletém hereckém angažmá v pražském divadle ABC vystudoval režii na brněnské JAMU (jeho hlavním pedagogem byl prof. A. Hajda, dalšími potom například legendární P. Scherhauser, A. Goldflam nebo A. Přidal).

Už ve školních učebnách a později brzy ve školním divadle nebo v době jeho studií se vynořilo několik oceňovaných inscenací (J. Topol: Anděl exit a J. A. Pitínský: Pokojíček - JAMU, M. Horoščák: Vařený hlavy – Divadlo Husa na provázku nebo vlastní dramaturgie kultovního románu J. Kerouaca Na cestě v divadle V sedm a půl). V této době také spolupracoval a realizoval dvě inscenace se sluchově postiženými herci v divadle Neslyším.

Pro formování jeho náhledu na divadlo či umění obecně je důležité zmínit dvě etapy v jeho životě, kterým předcházela razantní rozhodnutí: první byla zahraniční cesta, která vedla přes Skotsko až na Nový Zéland a Bali na jižní polokouli, a druhá etapa se začala rozhodnutím opustit čerstvě nabytou pozici uměleckého šéfa Divadla Husa na provázku a odejít z divadelního prostředí úplně: nějaký čas pracoval jako vychovatel v dětském domově. Obě tyto cesty velmi zrelativizovaly jeho náhled na svět a umožnily mu zásadní nadhled v dalším profesním i osobním životě.

Několik posledních let se také soustavně věnuje práci pro televizi: režii záznamů vlastních divadelních představení, dokumentům, populárně naučným cyklům. Jako podstatné se v perspektivě času jeví jeho inscenace Hrůza a Červený a černý v Městském divadle ve Zlíně, Murlin Murlo a Baletky v Divadle Husa na provázku v Brně a Hamlet now ve volné produkci. Z posledních úspěchů jsou to především tři skvělé inscenace na jeho mateřské scéně v Národním divadle moravskoslezském: Amadeus, Donaha! aneb Hole dupy a nejnověji Pygmalion.

(S použitím internetových stránek Národního divadla moravskoslezského, foto: Bohdana Rywиковá)

VESELÉ HISTORKY Z NATÁČENÍ...

Při natáčení filmu *Voňavá pochoutka* vládla dobrá atmosféra. Klienti si užívali pozornosti, která jim byla věnována. Bylo vidět, že důležitost jejich účasti na filmu na ně působí velice pozitivně. Byli disciplinovaní, klidnější a trpělivější než jindy. Každý natáčecí den začínal v improvizované kostymérně a maskérně, vytvořené ze šatny vedle tělocvičny. Klienti se oblékli do přidělených dobových balonových a flaušových kabátů, obdrželi klobouky, kloboučky, hučky, aktovky, síťovky, případně výrazné šály, které měli někteří nonšalantně přehozené kolem krku. Vtáhli ruce do kabátů a byly z nich rázem jiné postavy. Z kluků a holek byli důstojně působící pánové a dámy.

Ve čtvrtek ráno paní rekvizitářka narychlo sháněla pár potravin do síťovky. Tak jsem vyrabovala skříň a poskytla sklenici od kávy, sklenici medu, krabici čaje, balík knäckebrotu a jablko. Jablko patrně odehrálo svou roli a skončilo svou pouť v něčích vyhladovělých útrobach, neboť se už z natáčení zpět nedostavilo. Nevadí, hlavně že bude ve filmu. Doufám v to...

Ten den se natáčelo před čtyřhvězdičkovým hotelem Jan Maria ve Slezské Ostravě, který ovšem ve filmu hrál roli lázeňské budovy lázní Smrdáky. Když jsme sem přijeli, kamera stála v závěji u plotu a na ní čepice čerstvého sněhu. Kolem pobíhal pan režisér Pavel Šimák v roztomilé ušance a v tlustém vlněném svetru. Naši herci a komparsisté se s ním ihned po jeho spatření familiérně zdravili a konverzovali, jako by už byli opravdu „hódně“ staří známí. Pan režisér rozestavěl svůj kompars po place, vysvětlil nám, odkud a kam máme na pokyn kráčet. Některé záběry pořizoval z výšky, z plošiny autojeřábu. Než vybral správný úhel pohledu a výšku nad terénem, trochu jsme, pravda, vymrzli, ale bavilo nás onen proces sledovat. Záběry jsme museli opakovat, protože dokázat, aby deset lidí, rozmístěných na různých místech vyšlo „na trasu“ ve stejnou chvíli, to není jen tak! To se režisér dokonce i v mrazu zapotí.

Posléze nám přišlo hodně vhod, když vlnitý personál hotelové restaurace dovolil filmovému štábu ohřát se a posvačit v malém, ale moc hezkém, útulném salonku.

V pátek se natáčelo ve dvou lokalitách: ve staré části Vítkovic a u tramvajového depa v Martinově. Ve Vítkovicích jsme korzovali ulicí, předváděli omámení zaviněné silou tvarůžkového aroma a užívali si pády do

čerstvého prašanu, protože vytrvale a hustě sněžilo. V Martinově nám přidělili starou tramvaj (asi ze 60. let minulého století) spolu s uniformovaným, okravatovaným řidičem a průvodcím. V tramvaji byla ještě ohrádka pro průvodčího, kterou si už pamatují opravdu jenom ti „starší a pokročilí“.

Instrukce zněla: až do tramvaje nastoupí Emil-Jirka Mucha („jako“ se zapáchajícími tvarůžky), vyběhnete všichni zadními dveřmi z tramvaje ven...! Reakce byly různé: Lenka Bihářiová běžela tak svědomitě a dlouho, až jsme měli obavu, že nám zmizí a už se nevrátí. Zděšeně a zoufale jsme volali: „Lenkó, Lenkó...!“ Naštěstí, když jsme spojili hlasové síly, ještě nás slyšela.

Vraceli jsme se domů vymrzlí a mokří. Cestou autobusem nás od nachlazení zachraňovala teta Dáša: rozlévala nám do hrnků teplý čaj.

Text a foto: **LENKA ČERNIKOVSKÁ**
psycholožka

Každý den se něco děje... aneb klubová činnost v Domově Barevný svět

Taky se někdy zeptáte sami sebe: „Co s načatým dnem...?“. Nebo jste v některém okamžiku, kdy už nemáte své každodenní povinnosti, lehce nervózní, že není „do čeho píchnout...“? Že nás podobné otázky občas napadají, to ještě není tak hrozné. Horší je, když nepřichází uspokojivá odpověď a zajímavý plán. Člověka tvořivého ledacos napadne pro vyplnění volného času. Člověk méně tvořivý se možná alespoň pozastaví nad tím, že to křeslo před televizí bez jeho přítomnosti zřejmě neuteče a že opravdu není velký rozdíl mezi třístasedmdesátým a třistaosmdesátým dílem seriálu „Klimatizace v botanické zahradě...“

Klienti v našem zařízení si také zaslouží možnost prožít svůj volný čas činností, která je zajímavá, při níž mohou využít své nadání a schopnosti a zároveň se naučí něčemu novému. Takto jsme se zamysleli s kolegy z oddělení výchovy v loňském roce a vytvořili plán, jakési „meničko“ volnočasových aktivit.

Během několika měsíců se ustálil a dnes už zaběhnutě funguje systém skupinových činností z různých zájmových oblastí. Každý z vychovatelů si připravil program jednoho z klubů, jež fungují v odpoledních hodinách, od pondělka do pátku. Klienti mohou kluby navštěvovat dle svého zájmu, před nikým se nezavírají dveře, a to ani když se jich neúčastňuje pravidelně.

Pondělní odpoledne jsou vyhrazena „výtvarnému kurzu“ Markéty Bayerové a Simony Franzové a „hudebním činností“ Dáši Drobíkové a Martiny Skýbové. Výtvarný kurz mohou klienti navštěvovat v pracovních vychovatelů

v suterénu Domova Barevný svět, mohou si vyzkoušet různé výtvarné techniky a motivací je jim mimo jiné i to, že se jejich díla objevují na různých výstavách a v soutěžích.

Výsledky hudebních činností uslyšíte ve spojení s klavírem a dalšími nástroji v sousední pracovně vychovatelů v suterénu, a také v místnostech multimyslové terapie snoezelen.

Především klientkám, kterým se líbí manuální činnosti, při nichž si mohou uplést nebo ušít části oděvů, vyšít ubrousek na stůl apod., je určen klub „rukodělných činností“. Navštívit jej mohou v odpoledních hodinách v úterý, kdy je přivítají Anita Kunštárová a Sylva Věncová.

Středeční odpoledne jsou vyhrazena pohybu. Dlouhodobě se sportovním aktivitám věnuje Vladka Kaločová, úspěchy ve stolním tenisu klientů v historii asi všichni vnímáme. Vyzkoušet si tento sport a další sporty mohou klienti v tělocvičně Domova Barevný svět.

Ve stejný den se klienti věnují pohybu i v rytmu hudby. Choreografii k tancům vytváří a taneční klub Duha vede Kateřina Trefilová. Nacvičuje se v její pracovně ve 2. podlaží domova a výsledkem jejích snah jsou mimo jiné i vystoupení na koncertu Všechny barvy duhy a při dalších společenských příležitostech.

Dlouhodobější tradici mají i aktivity ve vodě. Čtvrtek je dnem „Klubu plaveckých sportů“, který se uskutečňuje především v bazénu společnosti Sareza v Moravské Ostravě. Trenéry plavání jsou v tomto případě opět Kateřina Trefilová a Vladka Kaločová.

V pátek odpoledne zve do své pracovny v suterénu všechny klienty na „čaj o čtvrté“ Marek Záruba. Náplní „Klubu chytrých hlav“ jsou všechny možné činnosti rozvíjející myšlení, ať už je to práce s počítačem, stolní hry, čtení časopisů, pronikání do „tajů okolního světa“ a další.

Vytváření programu volnočasových aktivit považují za jednu z těch činností, kterým se vychovatelé v Domově Barevný svět mají věnovat a jsou součástí jejich pracovní náplně, společně s každodenní individuální činností s klienty, vytváření jejich individuálních plánů a rozvíjení dalších aktivit, jež naplňují poslání zařízení. Všem jim za jejich práci osobně děkují.

MAREK ZÁRUBA

Domov Barevný svět

Ilustrační snímek: Z vystoupení našich klientek spolu s paní Kateřinou Trefilovou na loňském koncertu Všechny barvy duhy. Foto: Werner Ullmann.

Malé velké události

Cena Public Relations pro ostravský Čtyřlístek

Již třetím rokem vyhlásila loni redakce celostátního oborového časopisu pro sociální služby Rezidenční péče soutěž pro poskytovatele sociálních služeb o Cenu Public Relations aneb Ukažte všem, že to děláte dobře. Soutěž za rok 2011 byla vypsána ve dvou kategoriích: Informační materiály a Práce s veřejností. Na sklonku února letošního roku se na Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR v Praze uskutečnilo slavnostní vyhodnocení soutěže a předání cen čtyřem nejlepším organizacím. V první kategorii – Informační materiály, zvítězil svými informačními letáčky a audiovizuální prezentací Domov důchodců Bystřany spolu se Sociálními službami města Milevska, které zaujaly porotu zpracováním a využitím loga organizace. Již potěšili si z této soutěže odnesl prvenství náš Čtyřlístek v kategorii Práce s veřejností, kde jsme byli již podruhé oceněni za projekt Všechny barvy duhy a jeho mediální podporu (v loňském roce jsme získali prvenství za časopis Zrcadlo). Domov pro seniory Hortenzie z Bořanovic si odnesl v této kategorii ocenění za interní časopis a kalendář.

Loučení s Elevem a Norikou...

Více než čtrnáct let byli naši koně – Elev a Norika – neodmyslitelnou součástí Čtyřlístku. Byli našimi věrnými a trpělivými pomocníky při rehabilitační péči o klienty, tvořili součást mnoha našich společenských akcí na zahradě, přinášeli nám radost a potěšení už pouhou svou přítomností. Rádi jsme se u nich zastavovali a pozorovali je v pohybu i ve chvílích klidu, nosili jim pamlsky a měli radost, když se za to nechali pohlídat po něžných nozdrách... Tomu všemu už bude brzy konec: z ekonomických důvodů organizace nemůže dále provozovat pro své klienty hipoterapii a proto se musíme s našimi koni rozloučit. Již v dubnu by se měli Elev i Norika stěhovat do nového domova. Jsme rádi, že mohou zůstat spolu a že se jim na novém místě určitě bude líbit. Ujme se jich občanské sdružení Chawal z Bystřice u Jablunkova, které provozuje také hipoterapii pro děti. Věříme, že se v tomto příjemném horském prostředí Elev s Norikou brzy zabydlí a my se za nimi třeba někdy pojedeme podívat...

(rw)

SLOVENSKÝ BÁL V MUGLINOVĚ

Už jsme ve Čtyřlístku protancovali ledacos: měli jsme pyžamový, pohádkový, srdíčkový, květinový, námořnický, havajský, country a irský bál, ale slovenský bál, to tady ještě nebylo! Kulturní dům v Ostravě-Muglinově se 15. března proměnil v rázovitou slovenskou krajinu: Tatry, bačové, ovečky... v takových kulisách, připomínajících typické prvky slovenské krajiny z dílny kreativního ateliéru Domova na Liščině, se uskutečnil náš letošní jarní společenský ples.

Hezký nápad měly dramaturgyně letošního plesu: vychovatelky Vladimíra Kaločová a Martina Skýbová, které se zároveň ujaly role průvodkyň plesového programu. A to doslova. Ples pojaly jako autobusový zájezd Slovenskem s nejrůznějšími zastávkami. A tak, zatímco Martina řídila autobus, Vladěna se proměnila ve slovenskou tetičku s pěkně proříznutou pusou. Bylo jen třeba, aby ředitel Čtyřlístku, dr. Svatopluk Aniol, podepsal „příkaz k jízdě“ a mohlo se vyjet!

Cestou naplněnou hudbou a tancem na nás čekala spousta nejrůznějších překvapení – soutěže, hry i zábavná tombola s množstvím báječných cen, které nám věnovali sponzoři: hypermarket Tesco Stores v Ostravě-Třebovicích, velkoobchody Rappa, Kaspá, Stoklasa a MAKRO CASH & CARRY ČR s. r. o. v Ostravě. Těm všem moc děkujeme za krásné dárky, díky nimž žádný návštěvník plesu neodešel zklamán.

Ke spokojenosti klientů, kteří se plesu zúčastnili, přispělo také Pekařství Seval a Potravinářská firma Hruška, firmy, jež sponzorsky věnovaly pečivo, ovoce a nápoje na občerstvení, čímž také nepochybně přispěly k výborné náladě a pohodě klientů.

Nechyběla ani další plesová překvapení, v podobě kostýmů, jimiž slovenskou atmosféru podrhla reprezentace Domova na Liščině, nešetřící fantazií ani krejčovským umem. Však si také z plesu odnesla Cenu za nejnápaditější plesový kostým – mini hifi věž, věnovanou třebovickým hypermarketem Tesco. Uznání přítomných si zasloužil také kompletní tým klientů a doprovodů z Domova Beruška, kteří na ples zavítali rovnou ve slovenských krojích a moc jim to slušelo!

Zlatým hřebem báječného výletu za krásami Slovenska bylo vystoupení členů folklorního souboru Šmykňa, kteří nám originálním způsobem přiblížili to nejkrásnější ze slovenského folklorního umění, ale hlavně z oblasti Detvy a Myjavy.

Ples se všem moc líbil, dobře si zatančili i naši hosté, kteří přijeli z Polska – klientky partnerské organizace

Powiatowego Domu Pomocy Społecznej z Pogórza se jen velmi nerady loučily. Skvělá atmosféra, krásné kroje a nápadité kostýmy plesových hostů, to vše už patří minulosti. Ale tím víc jsme zvědaví, co nám přinese příští rok.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Na snímcích:

Nahoře – pohled do roztančeného sálu Kulturního domu v Ostravě – Muglinově.

Vpravo uprostřed – Domov na Liščině opět překvapil: nejen výzdobou sálu, ale také kolektivním přístupem k výrobě vlastních plesových kostýmů...

Vlevo dole – Folklorní soubor Šmykňa nadchl publikum v sále nejen díky skvělé muzice, ale i tanečním výkonům.

Domov Barevný svět:

Jak jsme tančili „v tropech“

Kdo by nezatoužil po tom, aby si uprostřed zimy alespoň na chvíli nepřiblížil blahé dny léta? Bohužel, nemůžeme se rozletět do teplých krajů, a tak jsme zvolili jinou cestu: na jedno zimní odpoledne jsme ve čtvrtek 23. února proměnili tělocvičnu Domova Barevný svět doslova v „tropický ráj“. Exotické květy, palmy a vzácné ptáčky, to vše ale tvořilo pouhou kulisu pro podivuhodné bytosti, které ples navštívily. Exotické tanečnice, lesní zvířátka, kovbojové i děsivě vyhlížející strašidla – taková byla proměna nejen tanečtívých klientů ze všech zařízení Čtyřlístku, ale i většiny jejich doprovodů, vychovatelů a pracovníků v sociálních službách.

Paní Marcela Štěpánová se ujala role energické moderátorky, vytažující z rukávu jedno překvapení za druhým: skvělé tanečnice z Didedance klubu Ostrava, žongléry ze Střediska volného času Korunka

v Ostravě-
Mariánských Horách,
bouřlivý potlesk
početného publika
však sklidili i naši
tančící „lemuři“
z Domova Barevný
svět nebo spojený
bubenický orchestr
Rytmy, tvořený klienty
Domova na Liščině a
Domova Barevný
svět. Po loňském
Vánočním jarmarku to

byla další ukáзка nápaditosti a značného nasazení jak vychovatelů, tak pracovníků v sociálních službách, kteří se snažili co nejvíce zpestřit klientům tento, zdánlivě všední den. Bylo vidět, že se všichni rádi zapojili, a to nejen proto, že se většina z nich těšila hlavně na volnou taneční zábavu.

Nejtěžší úkol ovšem měla soutěžní porota, jež měla z této bohaté přehlídky fantazie vybírat nejkrásnější a

nejnápaditější masku plesu. Bylo jich tolik, že by si cenu zasloužili úplně všichni. Po zásluze však byly ceny spravedlivě rozděleny mezi Domov Beruška, Domov Barevný svět i Domov na Liščině, jehož tým sice dorazil na ples s mírným zpožděním, za to všem vyrazil dech: za tak působivou skupinu strašidel by se nemuseli stydět ani v legendárních Bradavicích...

Plesová atmosféra byla úžasná, nápady skvělé a skoro se nabízela otázka, zda náš jarní ples Čtyřlístku může tohle všechno ještě překonat...

Text a foto: (rw)

Nahoře: Naši klienti v nečekaných proměnách...

Na snímku vlevo dole: Tančící „lemuři“ z Domova Barevný svět sklidili za svou kreaci nadšené ovace publika.

Domov na Liščině:
**Jubilejní X.
Liščí ples**

V úterý 28. února 2012 v odpoledních hodinách byl zahájen tradiční a zároveň jubilejní X. společenský ples v Domově na Liščině. Ples zahájila vedoucí našeho zařízení, paní Mgr. Šárka Matyášková, která přivítala také hosty a zároveň popřála všem příjemnou zábavu.

Na úvod zazněly tóny polonézy, kterou si pro nás připravili klienti Domova na Liščině pod vedením paní Evy Angerové. V průběhu plesu nechyběly ani soutěže. Té první, pod názvem "ŽIDLÍČKOVÁ" se účastnili, jak klienti Domova na Liščině, tak naši hosté z ostatních zařízení Čtyřlístku. Velmi zdařilá byla také soutěž tanečních párů. Přihlásilo se do ní dokonce pět tanečních párů. Jejich úkolem bylo taneční zvládnutí tří různých hudebních žánrů. Jednalo se o polku, valčík a disko. Vítězem se stal pár z Centra pracovní výchovy. Byli vyhlášeni "Králem a královnou plesu"!

O hudbu k tanci a k poslechu se postaral pan Antonín Gazda, moderátorkou plesu byla paní vychovatelka Libuše Gajdová. Tombolu zajistily a předávaly vychovatelky: paní Mgr. Marie Leššo a Blanka Košťálová. Poděkování však patří také pracovníkům stravovací jednotky, kteří pro nás připravili bohaté občerstvení. Máme za to, že tato společenská událost byla velmi zdařilá a všichni se dobře bavili.

Klienti Domova na Liščině

=====

Centrum pracovní výchovy:

Ruda z Ostravy se prohnal po Vitkovicach!!!

Tož už je to tady! Zaskočil jsem mezi ty fajne děvuchy a synky z Centra pracovní výchovy ve Vitkovicach, bo mě pozvali na ten svůj „maškarní candrbál“. Tož, to sem eště netušil, co tam na mě chystaju. Hned za dveřama na mě vyskočila jakási přišera, až sem si pustil do textilu, bo to vypadalo jak to strašidlo z Vřískotu a řeklo mi to „Čau Rudo!“.
V kulturce se prohaněl „Ježimůž“, či jak se temu chalanovi říka, potom tam byla jakási čarodějnice, ciganka, pirat a kovboj a aj jakási fešna princezna s Karkulku a všelijací další.
S děvuchami sme cosyk potancovali, se synkami popili citronady a nacpal sem si bachor k prasknutí jednohubkami s česnekovu a jatrovu pomazanku a fajnu buchtu z jogurta. No eště, že se dneska nebudu s nikým lubat!

Tož synci a děvuchy, frčim, bo jedu natačet ten fajny serial do televize a musím se eště upravit, aby ze mě

všeci nedostali šok, až na ně promluvim po te boží česnekove pomazance.
Zduř, Ruda z Ostravy!

MARIE NEVŘELOVÁ
(alias Ruda z Ostravy)

=====

Nenápadná krása industrie: DŮL MICHAL

Co všechno jsme ve staré šachtě objevili...

Jsou místa, která máme na dosah a přece je míváme téměř bez povšimnutí. Důl Michal, sousedící s konečnou stanicí několika tras městské hromadné dopravy v Ostravě-Michálkovicích, k nim možná také patří, ale určitě jen do chvíle, než se odhodláte vstoupit dovnitř a nechat se oslovit zdejšími expozicemi i samotným místem, které na vás dýchne industriálním kouzlem a romantikou zašlých časů zároveň. A nemusíte být právě horníkem pod penzí...

Letos v únoru jsme přijali pozvání slečny Mgr. Květy Jordánové z Národního památkového ústavu v Ostravě a programové pracovnice národní kulturní památky Dolu Michal, která nás provedla všemi zákoutími dolu a seznámila nás také s jeho historií, aby nám osvětlila, proč se stal tento důl, v němž byla v roce 1993 definitivně ukončena těžba, národní kulturní památkou.

V 19. století podporoval rakousko-

uherský stát, jehož jsme byli tehdy součástí, uhelné hornictví jako nezbytný předpoklad rozvoje průmyslu. Historie Dolu Michal je tak neodmyslitelně spjata s dějinami Ostravy, stejně jako s rozvojem zdejšího průmyslu: „V roce 1842 položil tzv. montánní erár v Michálkovicích kruhové privilegované kutiště a o rok později v něm začal hloubit tři jámy. Prvá z nich, jáma Ferdinand, zanikla v 80. letech 19. století. Druhá jáma se jmenovala Vrtná. Třetí jáma byla nazvána jámou Michal podle zesnulého c. k. dvorního rady Michaela Laiera. V roce 1856, kdy důlní podnikání ve státní režii vykazovalo značné ztráty, koupila důl společnost Severní dráhy Ferdinandovy, která postavila a provozovala železnici vedoucí z Vídně přes Ostravu k polským solným dolům. Ve vlastnictví této společnosti zůstal důl Michal až do znárodnění v roce 1945, kdy byl začleněn do koncernu Ostravsko-karvinské kamenouhelné doly, n. p. V roce 1946 byl důl přejmenován podle sociálně demokratického poslance rakouského říšského sněmu Petra Cingra. Od té doby se název několikrát změnil. V rámci restrukturalizace těžkého průmyslu ukončil důl Petr Cingr těžbu 30. květnu 1993. Poslední klec vyjela na záložním těžním stroji 2. června 1994. Ještě během útlumových prací, v roce 1994, převzalo celý areál Ministerstvo kultury České republiky, které zde zřídilo Průmyslové muzeum v Ostravě, později sloučené s Památkovým ústavem v Ostravě.“ Tolik historie.

Důl Michal dnes otvírá své brány návštěvníkům každého věku a má co nabídnout všem, kteří mají vztah k Ostravě a její průmyslové minulosti. Děti tady najdou zajímavé modely strojů i budov, ale také interaktivní hry. Tím nejzajímavějším jsou však samotné prostory dolu, kde vše zůstalo tak, jak je horníci opustili po posledním vyfárání. Můžete si projít celou trasou dolu od chvíle, kdy horníci přišli do práce a sfárali do šachty, až po vyfárání: řetězovou šatnou se sprchami, kde se dokonce dochovaly i předměty osobní hygieny. Dozvíte se, co to byla známkovna, jak vypadala cechovna nebo lampovna. Dochovala se dokonce i lékařská ordinace první pomoci s veškerým vybavením a nebo, kde byla výdejna jídel. Tady ostatně dostávají malí návštěvníci občerstvení i dnes...

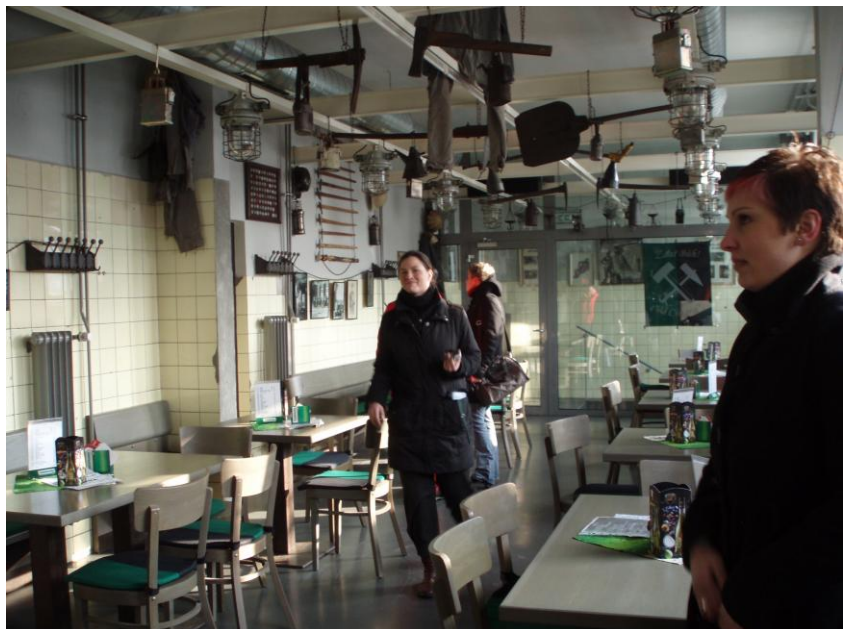

Na snímku nahoře: řetízková šatna havířů.

Měli jsme samozřejmě možnost navštívit i další budovy Dolu Michal, včetně strojovny, která nás okouzila verneovskou krásou starých strojů, pocházejících většinou z počátku 20. století. Seznámili jsme se i s dalšími, dosud nevyužitými prostory dolu, které nabízejí možnosti výstav výtvarných prací a nebo nejrůznějších workshopů. Naše malá delegace, kterou tvořily Mgr. Šárka Matyášková, Mgr. Marie Leššo a Martina Skýbová, měla spoustu zajímavých nápadů, které snad najdou své uplatnění už letos v létě. Každopádně pro naše klienty se tady otevírá mnoho možností, jak představit jejich zájmy, záliby a dovednosti ostravské veřejnosti, a to nejen v oblasti výtvarné. A nebo prostě jen tak zajít na návštěvu při poznávání ostravských pamětihodností.

Slečna Jordánová se s námi rozloučila v rázovité hornické restauraci Dolu Michal, kde sice ještě měli zavřeno, ale prý je vyhlášená výbornou, originální kuchyní a skvělou kávou. I když jsme neměli příležitost zdejší speciality ochutnat, každopádně bylo i tak na co se dívat. A rozhodně se těšíme na všechno, co z této nově navázané spolupráce vzejde.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

V originálním prostředí havířské restaurace Dolu Michal naše návštěva pro tentokrát skončila...

DŮL MICHAL NA POKRAČOVÁNÍ...

Samozřejmě, po tolika zajímavých zážitcích nemohlo zůstat při jedné návštěvě Dolu Michal, a tak si ji Martina Skýbová, vychovatelka Domova Barevný svět, zopakovala ještě jednou, v úterý 13. března, ale tentokrát s klienty domova. A jaké byly jejich zážitky? Martina je pro nás popsala těmito slovy.

„Po příjezdu na Důl Michal jsme se nejdříve seznámili s bezpečnostními pravidly prohlídky dolu. Naše průvodkyně, paní Mgr. Květa Jordánová, pracovnice Národního památkového ústavu v Ostravě, pod jehož správou dnes objekt patří, nám na přivítanou promítla film „Krték a uhlí“. Filmový krtček v něm dětem srozumitelným způsobem přibližuje příběh o dobývání uhlí. Pak jsme vyšli přímo do míst, kde se „fáralo dolů“. Nejdřív jsme navštívili koupelny horníků a šatny. Bylo to sice trochu strašidelné místo, ale my jsme strach překonali. Naše putování pak pokračovalo do lampárny, kde jsme si mohli vyzkoušet, jak se asi horníkům lezlo do důlní šachty s těžkou lampou...

Když jsme „vyfárali“, paní Jordánová nám v závodní kantýně vydala přinesené svačinky a uvařila pro nás výborný čaj. V Dole Michal jsme načerpali spoustu zajímavých zážitků a exkurze se všem velice líbila. Už se těšíme na léto a bohaté programy, které se tady pro děti i dospělé připravují. Určitě při nich také nebudeme chybět.“

Fota: MARTINA SKÝBOVÁ a VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Tentokrát naše exkurze neskončila v havířské restauraci, ale přímo v „závodní“ kantýně Dolu Michal...

Nastěnka, Ivánek, dědeček Hříbeček a Mrazík na vlastní oči

Všichni přece postavy dobře známe z dnes už kultovního ruského filmu Mrazík a každoročně se o Vánocích těšíme, jak je opět v televizi uvidíme. Ale což teprve vidět je na vlastní oči v divadle! Však to byl také jeden z důvodů, proč jsme ve středu 1. února navštívili divadelní představení muzikálu Mrazík v ostravském Divadle Jiřího Myrona.

Na tom přece není nic zvláštního, řeknete si. Ale setkat se o přestávce s hlavními představiteli muzikálu, vidět je před sebou, hovořit s nimi, nechat se s nimi vyfotit a zjistit, že všichni jsou srdeční, milí a ochotní strávit s námi nezapomenutelné chvílky – to je prostě něco! Hlavním aktérům muzikálu jsme poděkovali květinou. A naše poděkování patří všem těm, kteří se tohoto setkání nejen zúčastnili, ale také nám je umožnili.

GABRIELA VOZNICOVÁ
Stacionář Třebovice

Netradiční představení

Pod tímto názvem si připomeneme příjemné chvíle strávené se souborem "ZATÍMnjak", které 9. února 2012 přijalo naše pozvání do Domova na Liščině. Tato netradiční skupina dramatického kroužku vznikla a působí ve Středisku volného času "KORUNKA" v Ostravě - Mariánských Horách, pod vedením Bc. Veroniky Pavůkové. Členy skupiny jsou studenti středních škol a své představení zahájili netradičním pojetím pohádkového příběhu "O POPELCE".

Nebyla to pohádka, jak ji známe, ale svým slovním i hereckým projevem působila velmi zajímavě. Pohádkovým příběhem nás provázela vypravěčka, která jednotlivé herce představovala v roli, a zároveň překládala texty jednotlivých postav ze slovenštiny.

Poté následovala ukázka žonglování, která byla podbarvená příjemnou hudbou. I naši klienti

měli možnost vyzkoušet si své umění v žonglování. Musím říci, že se mnozí velmi snažili, a předvedli také zajímavé kreace při žonglování (ad foto vlevo). Za odměnu byli diváci obdarováni zvířátky z nafukovacích balónků, které před zraky klientů na jejich přání vyráběli naši hosté.

Mladí přátelé nám slíbili, že si pro nás opět připraví něco zajímavého a my se tak můžeme těšit na další setkání v našem Domově na Liščině.

LIBUŠE GAJDOVÁ
Domov na Liščině

ČTYŘLÍSTEK VYSTAVUJE

Barevné světy v Knihovně města Ostravy

■ Již několik let trvá plodná spolupráce Čtyřlístku a Knihovny města Ostravy, a to na mnoha úrovních a v nejrůznějších podobách. Klienti Čtyřlístku při svých návštěvách městské knihovny i jejích poboček s oblibou využívají možnosti pracovat s počítači, nebo poslouchat hudební nahrávky, často se zúčastňují i nejrůznějších workshopů, které pracovníci knihovny organizují. Ve výstavních prostorách poboček Knihovny města Ostravy se na oplátku pravidelně objevují výstavy výtvarných prací klientů Čtyřlístku. Již podruhé se naši klienti na počátku letošního roku představili výstavou Náš svět v pobočce Knihovny města Ostravy v Přívoze. Ve dnech od 2. do 31. ledna zde mohli čtenáři obdivovat výtvarné práce klientů Čtyřlístku, které vznikly v rámci arteterapií nebo ve volném čase klientů Domova Beruška, Domova Barevný svět, Domova na Liščině a Centra pracovní výchovy. Vystavené kresby a malby se návštěvníkům knihovny moc líbily, a tak jsme rádi slíbili, že se sem opět vrátíme také „příští rok ve stejnou dobu“...

Čtyřlístek „dobył“ hejtmanství...

■ Historicky poprvé jsme se představili 19. března výstavou rukodělných prací našich klientů na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje. Předsálí jednacího sálu krajského Zastupitelstva zaplnily výrobky klientů ze čtyř zařízení Čtyřlístku: Domova Barevný svět, Domova na Liščině, Stacionáře Třebovice, Centra pracovní činnosti a ergodilny rehabilitačního oddělení. Od deváté hodiny ranní pak jednotliví prodávající čelili doslova náporu koupěchtivých zaměstnanců krajského úřadu. Však také bylo z čeho vybírat! Kromě našich tradičních textilních, košíkářských, dřevařských nebo keramických výrobků byl k mání i bohatý výběr dalších rukodělných s jarní tematikou: velikonoční věnečky, košíčky, kraslice, květinové zápichy a spousta dalších předmětů, jež budily nevšední zájem všech kupujících. Nechyběl mezi nimi ani hejtman Moravskoslezského kraje, Jaroslav Palas (na

snímku vlevo) a většina náměstků i vedoucích odborů, kteří se také objevili mezi nakupujícími. Takovou pozornost jsme opravdu nečekali. Však také výtěžek z prodeje výrobků stál opravdu za to. Jsme rádi, že bude využít opět ve prospěch našich klientů, kteří se o úspěch výstavy také zasloužili.

Obrazy našich klientů v hotelu Imperial

■ V neobvyklý výstavní prostor se proměnila dvorana ostravského hotelu Imperial, kde jsou od 2. dubna do 29. května letošního roku k vidění obrazy našich klientů. V hotelu Imperial se představují veřejnosti svými výtvarnými pracemi již podruhé. Jejich nejnovější výstavní kolekci tvoří téměř dvě desítky obrazů v technice akrylu, které vznikly v rámci arteterapií nebo

ve volném čase klientů v kreativním ateliéru ostravského Čtyřlístku. Vytvořili je lidé s mentálním postižením, pro něž je výtvarná tvorba svébytným prostředkem vnitřního uvolnění a relaxace. Smyslem této výstavy je představit lidem z jiného kulturního a společenského prostředí svět lidí se zdravotním postižením, jejich sny a tužby i jejich fantazii. Jsou zde zastoupeny jak malby figurální, tak krajiny, obrazy čerpající z městské tematiky, zátiší nebo abstrakce. Mnohé z nich jsou v hotelu Imperial vystaveny poprvé.

Kdo jsme a co všechno umíme v Galerii U chemiků

■ Neuvěřitelných dvanáct let trvá spolupráce ostravského Čtyřlístku a Střední průmyslové školy chemické Akademika Heyrovského a Gymnázia v Ostravě – Zábřehu, kde naši klienti každoročně v květnu představují především studentům této školy své výtvarné práce. Letos od 2. května do 31. května to budou opět malby a kresby, které vznikaly v kreativním ateliéru, v ergoterapeutické dílně rehabilitačního oddělení a v dalších zařízeních Čtyřlístku. Centrum pracovní činnosti naopak nabídne rukodělné práce klientů. Naše výstavy, nazvané Kdo jsme a co všechno umíme, každoročně obdivují nejen studenti, ale i veřejnost, která do této pěkné komorní síně už dávno našla cestu.

(rw)

Napsali klienti...

Z diáře Adély Sadílkové: ČLÁNEČEK O DOTAZNÍCÍCH

Nám všem se dobře s mistry v dřevodílně pracuje, ale chtěla jsem se dovědět trochu více o našich mistrech. Rozhodla jsem se sama, že si udělám „Dotazník“.

Nejprve jsem se zeptala pana Péti i pana Borise z dřevodílny, jestli by chtěli odpovědět na pár otázek a pak jsem začala vymýšlet otázky. Šlo to dost těžko, ale nakonec se podařilo. Udělala jsem dva dotazníky, pro každého jeden. A pak jsem je donesla do práce. Líbilo se jim to a odpověděli mi na všechny otázky.

Nejvíce mě zaujala odpověď od pana Péti, jaký film ho baví. Odpověděl, že Kajínek. U pana Borise mě nejvíce potěšilo, že vaří už od mala...

ADÉLA SADÍLKOVÁ
Centrum pracovní činnosti

ZA VÁCLAVEM BENEDÍKEM

Na sklonku března letošního roku nás zastihla nečekaná a smutná zpráva, že v neděli 25. března náhle zemřel pan Václav Benedík, mnohaletý spolupracovník, trenér a dobrovolník naší organizace. Loni v říjnu jsme měli velkou radost, když byl za svou záslužnou práci oceněn na Evropských dnech handicapu v Ostravě cenou Křišťálový kamínek za dlouholetou obětavou práci ve prospěch zdravotně postižených lidí. Při loňském Vánočním turnaji ve stolním tenisu jsme jej ocenili jako trenérskou osobnost roku...

Pan Václav Benedík byl dlouhou řadu let jedním z nejobětavějších dobrovolníků, spolupracujících se Čtyřlístkem. V minulosti často docházel vypomáhat s drobnými opravami našim klientům, kteří žili v chráněném bydlení. Stovky hodin svého volného času však věnoval dětem a dospělým s mentálním postižením, které přivedl ke sportu, zejména ke stolnímu tenisu.

Ve Čtyřlístku vychoval řadu vynikajících sportovců. Z jeho iniciativy vzešel před lety Vánoční turnaj ve stolním tenisu, který se stal prestižní sportovní událostí, přesahující hranice regionu i České republiky. S velkým osobním nasazením pan Benedík mnoho let organizoval krajské přebory ve stolním tenisu pro mentálně postižené, výrazně se podílel na organizaci, materiálním zajištění a zázemí pro účastníky Vánočních turnajů. Však také díky jeho nadšení a vytrvalosti získal tento sportovní turnaj své pevné místo v široké paletě dění Čtyřlístku.

V našich vzpomínkách zůstane pan Václav Benedík navždy uchován jako laskavý, nezištný a obětavý člověk, který zasvětil svůj volný čas pomoci lidem se zdravotním postižením, byl přítelem a rádcem našich stolních tenistů, mezi nimiž vychoval řadu šampionů. Byl zároveň vynikající trenérskou osobností, a proto si nikdo z nás ani nedovedl představit, že by tomu někdy mohlo být jinak. Bude nám všem nejen ve Čtyřlístku velmi chybět.

(rw)
Pan Václav Benedík (na snímku vpravo) převzal na loňském Vánočním turnaji ve stolním tenisu Cenu trenérské osobnosti roku z rukou ředitele ostravského Čtyřlístku, PhDr. Svatopluka Aniola.

Byli jsme na Olympiádě!

„Byli jsme na Olympiádě v Ostravě“, hrdě prohlásil Jirka Válek a Lukáš Škovránek, Kamilka Hradská i Veronika Vajdíková k tomu zdatně přikyvovali. A měli pravdu. Škoda, že si

Hry V. zimní olympiády dětí a mládeže České republiky pořádal Moravskoslezský kraj ve dnech od 29. ledna do 3. února letošního roku v několika místech regionu – zahajovací seriál se uskutečnil Charlie Straightem v neděli 29. ledna v ostravské ČEZ Aréně, další olympijské události se uskutečnily nejen v Ostravě, ale také ve Frenštátě pod Radhoštěm, v Bílé a v Trojanovicích.

málokdo všimnul, že tak významná akce pro mládež v našem kraji probíhala. My jsme ale byli při tom!

Využili jsme toho, že na veškeré toto „olympijské“ dění byl vstup volný a v úterý 31. ledna odpoledne jsme navštívili stadión Sarezy v Porubě, kde jsme sledovali soutěž v krasobruslení. „Aúúú“, úpěl Lukáš, když viděl pád krasobruslařky. „Není jim zima, když mají tak tenké šaty?“, ptala se Kamila. Otázek jsme s Martinou Skýbovou zodpověděly víc než dost.

O den později, 1. února, jsme se vydali do Domu kultury AKORD v Ostravě - Zábřehu, kde probíhalo klání soutěžních dvojic a kolektivů v Disko tancích. „Jé, pěkné“, zašeptala Veronika, když uviděla tanečnice v krásných třpytivých kostýmech. Rytmická hudba v nás okamžitě vyvolala potřebu doprovodit tanečnický tleskáním. Všichni tančili jak o život, až z nich barevná pírká létala!

Kéž by to mohlo vidět více našich klientů, proběhlo mi hlavou a pokusila jsem se trenérku ostravských soutěžících oslovit. Uvidíme...

DAGMAR DROBÍKOVÁ
Domov Barevný svět

Češi, do toho! Češi, do toho!

Určitě znáte tento slogan, když hrají naši hokejisté nějaká významná utkání. Klienti Domova Barevný svět sice nebyli na důležitém utkání našich hokejistů, ale díky kontaktům bylo možné zorganizovat jejich setkání s hokejisty Vítkovic.

V pátek 10. února jsme vyrazili na trénink vítkovických hokejistů, který nám zprostředkoval pan Petr Pohl. V minulosti jsme byli velice zklamáni, když nás nenavštívil fotbalista Baníku Ostrava, přestože přislíbil svou účast, a proto jsme se trochu strachovali, zda nám tentokrát setkání s hokejisty vyjde, nebo ne. Naštěstí všechno vyšlo víc než stoprocentně!

Nejen samotný trénink, ale i přijetí vítkovickými hokejisty bylo ohromně vstřícné a jejich péče o naše klienty opravdu skvělá. To vše udělalo z naší návštěvy vítkovické haly nezapomenutelný zážitek. Vždyť kolik lidí se poštěstí, aby se na ledové ploše mohli setkat a navíc i fotografovat s hokejovými hvězdami? Kolik lidí může usednout na lavičku s Jiřím Burgrem? A tak jsme si s našimi novými kamarády předali milé dárky a plní nových zážitků docela neradi opouštěli ledovou plochu...

Text a foto: **GABRIELA VOZNICOVÁ**
Stacionář Třebovice

A ještě jedno skupinové foto na památku...

At' je léto nebo zima, plavání je vždycky prima...

...A proto chodíme každý čtvrtek v týdnu plavat do krytého bazénu Sarezy v Porubě. Vše je o lidech, a proto se setkáváme i s neochotou pracovníků, pořídili jsme si pomůcky na plavání sami: doneseme si je, použijeme a zase odneseme. Ale hlavně se ve vodě „vyblbneme“. Udržujeme se i v zimě v kondici a těšíme se na léto. Uznejte sami: není to prima?

Text a foto: **GABRIELA VOZNICOVÁ**
Stacionář Třebovice

ROZLOUČENÍ

Loučili jsme se s paní Janou Plesníkovou

Vždy milá, ochotná a vstřícná s velikým smyslem pro humor – taková byla paní Jana Plesníková z ekonomického útvaru správy organizace Čtyřlístku od roku 1995, a takovou jsme ji mnoho let znali. I proto jsme jí všichni drželi palce, když v posledních více než dvou letech bojovala se zákeřnou nemocí, kterou v loňském roce úspěšně překonala. Po zotavení, plná optimismu a mladistvého elánu, se v září opět vrátila do našeho pracovního kolektivu. Nemilosrdná smrt ji však dostihla nečekaně, uprostřed nových plánů do budoucnosti: letos v lednu, několik dnů před svými jedenašedesátými narozeninami, Jana Plesníková náhle zemřela. V pátek 13. ledna ji spolu s rodinnými příslušníky doprovodila početná skupina kolegů a přátel z ostravského Čtyřlístku na její poslední cestě na šenovský hřbitov. Přece však zůstane navždy ve vzpomínkách všech, kteří ji měli rádi a vážili si jí nejen jako výborné kolegyně, ale i skvělého člověka.

Vítáme mezi námi

Od ledna do konce března letošního roku začalo u nás ve Čtyřlístku pracovat osm nových zaměstnanců, mezi nimiž převažují pracovnice v sociálních službách. V Domově barevný svět jsou to paní **Simona Kim Bernardi**, **Kateřina Fiedlerová** a **Andrea Šilingerová**, ale také nová sociální pracovnice, paní **Barbora Lysáková**, DiS. Ve Stacionáři Třebovice přivítali mezi sebou pracovníci v sociálních službách také nové kolegyně – paní **Janu Niemczykovou** a **Martinu Strmiskovou** a v Domově na Liščině pak **Hanu Orlovskou** a **Annu Orlickou**. Věříme, že se všechny jmenované dámy budou cítit v nových pracovních kolektivech dobře. Přejeme mnoha úspěchů!

Redakce Zrcadla

Pro mlsné jazýčky

Mlsné jazýčky v Centru pracovní výchovy

Jednoho dne se naše paní vychovatelky probíraly letáky obchodních řetězců, když jsme si povídali o tom, co uvaříme v kroužku vaření. Objevily přitom zajímavou nabídku jednoho obchodu: mražené šneky. Zeptaly se nás, zda už někdo jedl takového šneka třeba s bylinkovým máslem. Prý je to náramná pochoutka a vychvalují si ji i ti největší gurmáni. Odpověděli jsme, že to ještě nikdo z nás nejedl. Ale protože my jsme gurmáni, zrodil se nápad udělat si takové šneky v naší kuchyni. Mňam!!!

Nemusíte se bát, nechytali jsme je někde po zahradě. Naši šneci jsou z listového těsta a dali jsme do nich jenom samé dobroty: kečup, salám a sýr a pak jsme je posypali sýrem a kořením. Moc nám to chutnalo, ale jelikož máme hodně mlsné jazýčky, rozhodli jsme se, že si ke šnekům ještě upečeme „sladkou tečku“ v podobě pravých valašských frgálů. Recept k nám sice doputoval z Orlové, ale to nám ani trošku nevadilo.

Frgály jsme udělali s tvarohovou náplní, posypkou a ozdobili je meruňkovou marmeládou, kterou jsme si loni uvařili z meruněk z naší zahrady. Frgály se na nás smály i v troubě. Po šnecích a frgálech se jenom zaprášilo. Ani jsme si nestačili říct, jestli jsou lepší šneci nebo frgály. Možná se nám ještě podaří zajet si na ty pravé valašské frgály do

Rožnova pod Radhoštěm, ale naše byly určitě lepší, protože jsme je vyrobili vlastníma rukama všichni společně a moc nás to bavilo. A živé šneky raději necháme spokojeně putovat po zahradě. Ti naši z listového těsta alespoň neutíkají, když je chcete sníst. ..

MARIE NEVŘELOVÁ a KLIENTI
Centrum pracovní výchovy

*Krásné jarní dny, všední i sváteční, Vám přeje
redakce časopisu Zrcadlo*

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava.
Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa redakce:** Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: uspostrava@uspostrava.cz, usprywikova@uspostrava.cz. Číslo 1, ročník V. Náklad: 29 kusů. Neprodejné.
Zodpovědný redaktor: Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Miroslava Lindovská, Miluše Bystroňová, Bc. Michaela Šarmanová, DiS. Příští číslo vyjde v červnu 2012.